

Αποχαιρετισμός στον Αλέκο Φασιανό

/ [Επικαιρότητα](#)

Στο Κοιμητήριο Παπάγου κηδεύθηκε και ετάφη σήμερα το μεσημέρι η σορός του ζωγράφου Αλέκου Φασιανού, που έφυγε από τη ζωή το βράδυ της Κυριακής, σε ηλικία 87 ετών. Παρόντες ο πρωθυπουργός Κυριάκος Μητσοτάκης και η σύζυγός του Μαρέβα Μητσοτάκη, η υπουργός Πολιτισμού Λίνα Μενδώνη, ο πρώην Πρόεδρος της Δημοκρατίας, Προκόπης Παυλόπουλος και πολλοί άνθρωποι του Πολιτισμού.

Ο Κώστας Γαβράς αποχαιρετά τον «φωτεινό» του φίλο Αλέκο Φασιανό

Ο Ελληνογάλλος σκηνοθέτης Κώστας Γαβράς απέτισε φόρο τιμής στον φίλο του Αλέκο Φασιανό, “υποδειγματικό, ζωγράφο φιλόσοφο”, με τον οποίο του άρεσε να τρώει αχινούς σε μια παρθένα παραλία της Ελλάδας. Σε επιστολή στο Γαλλικό Πρακτορείο ο σκηνοθέτης, που θα γιορτάσει τα 90ά γενέθλιά του τον Φεβρουάριο, χαιρετίζει “το μοναδικό και τόσο προσωπικό έργο του ζωγράφου, ο οποίος συχνά αναφερόταν ως ο “Έλληνας Πικάσο” ή ο Ματίς της σύγχρονης εποχής. Οι δυο φίλοι μοιράζονταν μεταξύ άλλων την αγάπη της Γαλλίας, την αγάπη της Ελλάδας και την αγάπη της Κέας, νησιού των Κυκλάδων.

Ο δήμος Παπάγου-Χολαργού για τον Αλέκο Φασσιανό

«Έφυγε από τη ζωή ο συντοπίτης μας Αλέκος Φασσιανός, ένας από τους μεγαλύτερους σύγχρονους Έλληνες ζωγράφους, αφήνοντας πίσω του μια μεγάλη κληρονομιά και μια σπουδαία παρακαταθήκη», αναφέρεται σε ανακοίνωση του δήμου Παπάγου-Χολαργού. Ο Αλέκος Φασσιανός είχε φιλοτεχνήσει τα λογότυπα του Φεστιβάλ Παπάγου-Χολαργού και του Δημοτικού Οργανισμού Πολιτισμού Αθλητισμού και Περιβάλλοντος και ο δήμος Παπάγου-Χολαργού τον είχε τιμήσει με το “Βραβείο Περικλέους” το 2019. Προς τιμήν του το 2021, η αίθουσα που φιλοξενεί τη Δημοτική Πινακοθήκη Παπάγου-Χολαργού στο Δημαρχιακό Μέγαρο, πήρε το όνομά του, μετά από πρόταση του δημάρχου Ηλία Αποστολόπουλου.

Ο ίδιος είχε πει: «Ευχαριστώ τον Θεό που τα πρώτα μαθήματα ζωγραφικής στην κατοχή έγιναν σε εκκλησία. Έτσι ευαισθητοποιήθηκα στη ζωγραφική». Προτού ακόμα αρχίσει να ζωγραφίζει, το 1939, όπως ανέφερε ο ίδιος, του άρεσαν οι εικονίτσες από χαρτί που είχε ο παπάς παππούς του, καθώς και οι εικόνες στην εκκλησία των Αγίων Αποστόλων, στην αρχαία αγορά, όπου εκείνος ιερουργούσε.

«Ο παππούς μου ήταν πάπας. Γεννήθηκα το 1935 δίπλα ακριβώς στην εκκλησία που λειτουργούσε ο ίδιος. Είχαμε ένα μικρό σπίτι με δειλινά στους Αγίους Αποστόλους κάτω από την Ακρόπολη. Από πολύ μικρός και εξ αιτίας του παππού μου, τριγύρναγα στις μισοσκότεινες μεταβυζαντινές εκκλησίες και τον βοηθούσα άλλοτε φέρνοντας του το θυμιατό και άλλοτε διαβάζοντας τον Απόστολο. Πιο πολύ όμως και από το θρησκευτικό μέρος με είλκυαν οι εικόνες οι βυζαντινές ή οι λαϊκές. Μου έκαναν εντύπωση οι άγιοι καβαλάρηδες με τα φωτοστέφανα και τα σπαθιά τους που έβγαζαν φλόγες και σκότωναν θηρία. Τα ξερά βυζαντινά βουνά στο βάθος, τα περίεργα δέντρα και τα φυτά και οι χρυσοί ουρανοί. Προσπαθούσα να αντιγράψω τις εικόνες. Όμως ήθελα να κάνω και δικές μου, να εκφράσω και τον δικό μου κόσμο, όπως κι όλες είχε διαπλαστεί από όλα όσα έβλεπα...».

Με πληροφορίες από το ΑΠΕ/ΜΠΕ και από το www.alekosfassianos.gr